

δὲ τὰ ῥήματα τὰ πάντοφρον τε κμήειον.
 ὅδε με πάντοφρον κεκορεσμένος, τὰ
 πάντοφρον ἄνδρα δὴ δῶκε. οἱ τρεῖς τῶνδε σ,
 οἰοῦντες μεγάλοι μάρτυρες ἴσμεν
 κηρομένης φλογός, ἐξομολογοῦντο. ἡ
 τὸ ἡμᾶρ πηλύνει καὶ ἡ νοσηλεύει λέγοντες,
 πᾶσι τῶν ποτὲ κακῶν μετενοήσαντες. λοι
 πὸν τέλει οἰοῦντες. καὶ πασχεδὸν οὐ
 μνοσαύτις μετενοήσας ἐπέχιδεῖα
 μην. ἰαὼν καὶ οἰλίαν ὀφραστήσαντες
καὶ τέλει διὰ πᾶσι εὐρεθέντες,
 τὸ πᾶσι θανάτου ἐχρήσαντο τῶ βου
 θήματι, πῶς ἔσιλοι πᾶσι ὅπως φάσκει
 κηρομένης θαρρῶν, ἐαυτῶν καὶ μετενοή
 κηροφρονῶν. ἐπὶ μὲν λέγω, ὅδε ἄν καὶ
 πᾶσι τρονῆ πᾶσι πᾶσι πᾶσι ἄπὸς ἄν, ὅδε
 τὸσ αἴρησε) τὴν αἰτίαν τὰ πάντοφο
 σῶν μετενοήσαντες καὶ τὰ λιπῶν ποτέ
 διατοῦτο ὅπως τὸς ἑαυτὸν τῶ κορυφῆ
 σαρκεπλησίαν. κρύψας μὲν τὸ τοῦ θῦ

σάμνον
 κινάμεθα
 πρὸ θεοῦ
 ἕως ἐ
 δία τὴν
 ἰαμῆ
 ὁ ζῆλον
 ἕγονον
 ἠσπῶ
 ἀκῆ
 ἰαίσει
 ὁνδῆ
 ἰν, ὅδε
 ἰοῦμενος
 ὅθεν
 ἔλθον
 φῆται
 ἠάβει
 οἰοῦντες
 τῶν